

170008

วิบูลย์ลักษณ์ ปรียาวงศากุล : รูปแบบการพัฒนานักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ (A NURSING STUDENT DEVELOPMENT MODEL WITH ACTIVITIES ENHANCING SELF-DIRECTED LEARNING READINESS FOR INCREASE LEARNING ABILITY) อาจารย์ที่ปรึกษา : รศ. ดร. ธิดารัตน์ บุญนุษ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : อาจารย์ ดร. ไพลิน นุกุลกิจ 335 หน้า ISBN 974-17-6408-1

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษารูปแบบการพัฒนานักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้คือ 1) ศึกษาระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาพยาบาล 2) สร้างรูปแบบการพัฒนานักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ 3) ทดลองใช้รูปแบบการพัฒนานักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการศึกษาในระดับ SDLR ของนักศึกษาพยาบาลใช้เครื่องมือวัดระดับ SDLR Scale ของ Fisher, King and Tague (2001) ประชากร เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข 32 สถาบันทั่วประเทศ จำนวน 1,670 คน กลุ่มตัวอย่างในการทดลองรูปแบบเป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสกลบุรี ปีการศึกษา 2546 จำนวน 90 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 45 คน รูปแบบการส่งเสริม SDLR เน้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยกิจกรรม การอบรมและพัฒนา นักศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ระยะเวลา คือ ระยะเวลาที่ 1 เป็นการอบรมจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางและการศึกษาดูงาน ระยะเวลาที่ 2 ฝึกปฏิบัติบทบาทการเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ระยะเวลาที่ 3 ระยะเวลาติดตาม เสริมแรงให้กำลังใจนักศึกษาที่มีระดับ SDLR ต่ำ เพิ่มความสามารถในการจัดการตนเอง ความปรารถนาต่อการเรียนรู้ และการควบคุมตนเอง และเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ ผลการวิจัย พบว่า :

1. ระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก

กระทรวงสาธารณสุข อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.70$ S.D. = 0.38)

2. ผลจากการทดลองใช้รูปแบบ พบว่า นักศึกษากลุ่มทดลอง มีระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีความสามารถในบทบาทผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้โดยการซึ่นำตนเองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า รูปแบบการพัฒนานักศึกษาพยาบาลด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ มีความเหมาะสมในการนำไปใช้พัฒนานักศึกษาพยาบาล

3. องค์ประกอบของความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ การจัดการตนเอง ความปรารถนาต่อการเรียนรู้ และการควบคุมตนเองของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลอง สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ($r = .873$ P-value = .001)

170008

4384649627 : Major HIGHER EDUCATION

Key words : SELF-DIRECTED LEARNING READINESS/STUDENT DEVELOPMENT MODEL
ACTIVITIES/NURSING STUDENTS/LEARNING ABILITY.

WIBOONLUK PREEYAVONGSAKUL. : A NURSING STUDENT DEVELOPMENT MODEL
WITH ACTIVITIES ENHANCING SELF-DIRECTED LEARNING READINESS FOR INCREASE
LEARNING ABILITY. THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF. THIDARAT BOONNUJ, Ed.D.
THESIS CO-ADVISOR. : PAILIN NUKULKIJ, Ph.D. 335 pp. ISBN 974-17-6408-1

This study focussed on processing a nursing student development model with activities enhancing self-directed learning readiness for increase learning ability. The objectives of this study were 1) To study the degree of SDLR of nursing students. 2) To establish a nursing student development model with activities enhancing SDLR for increase learning ability. 3) To experiment the established model. 4) To study the correlation between their SDLR and G.P.A.. The SDLR degree was measured by SDLR Scale of Fisher, King and Tague (2001). The population were 1,670 senior nursing students from 32 nursing colleges within Praboromarajchanok Institute, Ministry of Public Health, Thailand. The sample size for experiment into programme activities and the experimental group were 90 random subjects divided 45 each for control group and treatment group, selected from volunteers in Boromarajonani college of nursing Nopparat Vajira and Chonburi. The SDLR model emphasized authentic activities divided into 3 phases : First, the students were trained about critical thinking process. Second, the students were trained to be facilitators. Finally, the student with low SDLR were reinforcement by increasing self management, the desire for learning, self-controlling and learning abilities. The study finding showed that :

1. The readiness for self-directed learning of nursing students within Praboromarajchanok Institute, Ministry of Public Health were moderated level of SDLR ($\bar{X} = 3.70$ S.D. = 0.38).

2. The outcomes of the experimental group had higher degree of SDLR, G.P.A., facilitator's role after training than before training significantly at .05. The results concluded the proposed model was appropriateness for nursing student development.

3. The correlation between G.P.A. and the components of SDLR were significant ($r=.873$ P-value = .001).